

Sommertur 2022 i Thurø 33.

Af Jørgen Andreasen

Grundet familietræf, fødselsdage og barnedåb kunne vi først komme afsted d. 15.6. (Man må jo ofre sig engang imellem)

Planen i år var et træf i Øresund med andre Thurøer, dernæst en tur i den svenske øst skærgård, og et træf for thurøer hos Walsted på Thurø d. 6. aug med et "fortræf" i Rudkøbing dagen før.

Vi sejlede i svag vind direkte til Sundby havn, hvor min bror tog imod. Han har sin drage liggende der, som vi besø. – Dejligt nemt skiv, uden motor, el og lokum. Nemt at vedligeholde.

Vi blev der et par dage og ventede på, at vinden skulle vende, da vi havde god tid, til vi skulle være i Borstahusen (over for Ven) 17.6.

I alt fire thurøer deltog i dette møde og vi hyggede os gevaldigt i skuderne i det flotte vejr. Se billede.

Der kan være mange flere i Thurøens cockpit...

Vi havde en liggedag i Borstahusen og sejlede derefter til Falsterbo Kanalen (Hölvik) i svag nordlig vind, mest for motor. Der lå vi også en dag ekstra og ventede på mere vind, som der var lovet den næste dag.

Cyklede på lånte cykler en tur til Skanør i fint vejr.

De næste dage var etaper til Ystad, Simrishamn og Hanø. - Hanø har vi været på flere gange og er glade for at besøge øen, der er bilfri med en smuk natur.

Vi oplevede midsummerdagen 24.6. og så hvordan svenskerne fejrer denne dag med dans omkring majstangen. Jo, de går til den, både unge og gamle, se billede.

Inde ved stangen står der to mænd, den ene spiller på harmonika og den anden på guitar og styrer dansen.

Vor datter Lotte og Mads (scancap) skulle sejle lidt med os i skærgården og var på vej for at mødes med os.

De ankom d. 27.6 ved 13 tiden i scancappen og fortøjede på siden af os. Vi gik alle en tur til fyret og der var fælleshygge om aftenen.

Men inden de ankom, havde vi haft de "sædvanlige ture" rundt på øen, også over til østsiden, hvor der er store flade klipper. Nogle steder er der rigget et tov til, for at man kan komme sikkert i og op af vandet. Fantastisk natur hele vejen.

Mads og Mikkeline viser flaget efter en varm tur op til fyret på Hanø.

Flere gange måtte han i baljen i havnen.

Den 28.6. vågnede vi op til regn og vind lige ind i havnen, som er noget urolig ved denne vindretning. Ved 11.15 tiden lykkes det os at komme ud af havnen efter lidt trossearbejde, da der var hård vind lige ind på pladsen, hvor vi lå. 13.15 anløb vi Tärnö, Laxboden i Halleruds skærgård og kunne fortøje til hver vores flydebro. Vejret havde bedret sig, og vi gik alle en tur op til fyret, hvor der er en god udsigt over den del af Blekinge skærgården.

Laxboden på Tärnö.

En flydebro til hvert skiv. - Luxus

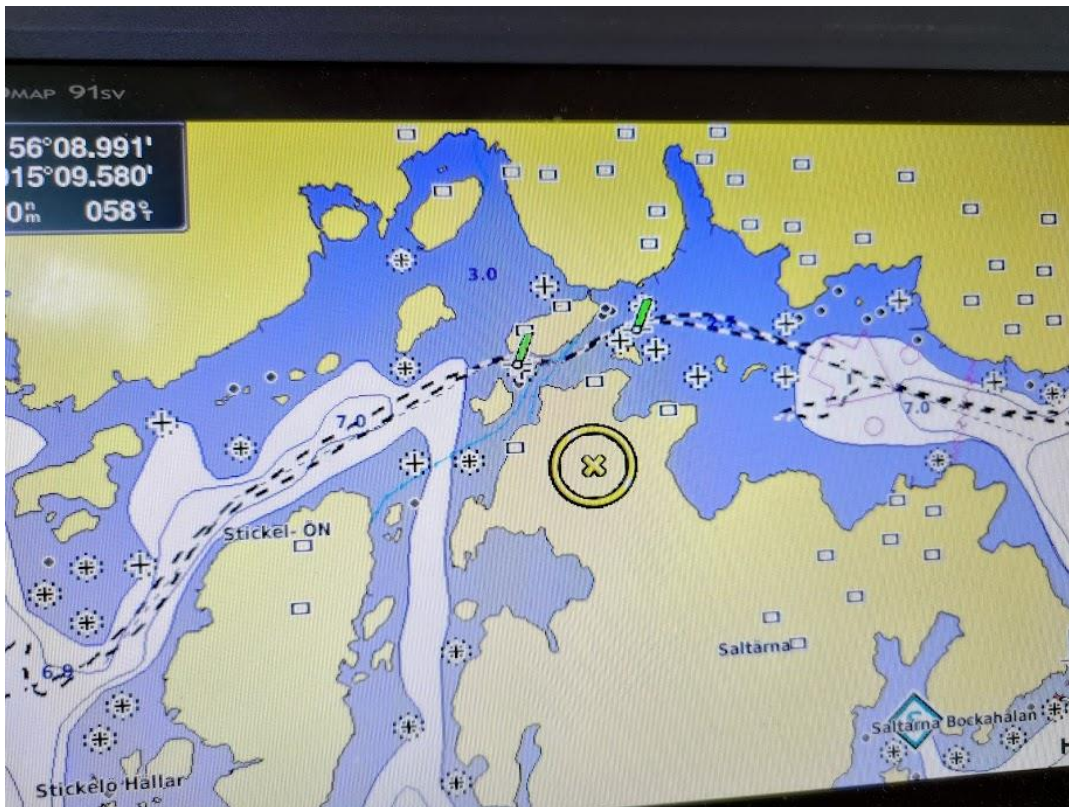
Der var en lille bod på pladsen, hvor man kunne købe is, spise lidt mad m.m.

Laxboden-

Til tider er det godt ikke at kunne så meget svensk.....

Den næste dag 29.6 var der blå himmel men næsten ingen vind. Vi ville et smut til Tjärö og spise frokost. Scancappen tog en tur ud i skærgården for sejl og vi andre listede for motor gennem et smukt smalt stræde og efter knapt 5 sm fortøjede vi til en bro på Tjärö. Op og kigge på klipperne, en tur i baljen, og så bekom frokosten os vel. Kl. 14.15 forlod vi Tjärö og sejlede gennem smalle, smukke stræder til Ronneby, hvor vi ankom ved 16 tiden efter 15 sm. – Scancappen måtte gøre sig umage for ikke at overhale os.

I ruten nord for Saltärna skal man næsten helt op på land for at komme styrbord om den grønne kost, når man sejler østpå.

Der er to spor. Frem og tilbage. I tilbagesporet ses, at der er en lille afstikker inde i bugten. Der fandt vi et godt sted at ankre op for natten, godt beskyttet mod bølger og dønninger fra forbisejlende både.

Vi lagde ikke ind til selve Ronneby, men til Kärön lige over for, (ved S markeringen). Det er et hyggeligt lille sted uden noget som helst, andet end nogle sommerhuse og en dejlig natur. En gåtur tværs over øen kan anbefales.

Ved Käröen går et bådløb øst-vest. Lokale sagde, at der skulle være vand nok til Thurøen.

Scancappen sejlede den vej på hjemturen. Kunne de, kunne vi også, og det gik fint. Flot område, men for mange sommerhuse og trafik med mindre både.

I "havnen" var vandet dejligt varmt og vi plaskede en hel del af tiden og om aftenen måtte kortene frem.

Klokken er 22.29 på en smuk aften ved Käröen.

Personen på nabobåden er skipper Mads, der lister til køjs efter et gebommerligt nederlag i rommy

Efter Ronneby sejlede vi den 30.6. de 17 sm til Karlskrona. Vinden var svag fra øst og scancappen krydsede så det var en lyst, mens vi andre motoriserede. – Flot tur i dejligt varmt vejr. Der var god plads i havnen, hvor vi fortøjede ca kl. 15.30. Det blev til en tur på den lokale flydende havnerestaurant om aftenen.

Karlskrona var slutpunktet for Lotte og Mads og næste dag 1.7. vendte de næsen hjemad. Vi i thurøen ville længere op i "den rigtige skærgård". 11.45 forlod vi Karlskrona med kurs mod øst. Vi havde en ankerplads i Gåsefjorden i kikkerten. Der har vi været før. – Men da vinden ikke rigtigt passede, og der tårnede sig nogle grimme sorte skyer op, valgte vi i stedet for at gå ind til Torhamn. "Uvejret" blev nu ikke til ret meget, heldigvis for i Torhamn var der marked på havnen med salg af alskens ting og sager, diverse lune retter og is.

Vi fik lige den sidste plads ved kajen.

Fra Torhamn sejlede vi næste dag til Kalmar i fint vejr med vinden med os. 44.4 sm. Selvstyreren måtte holde for.

Efter at have bunkret diesel, foder og set på dansende svenskere på havnen i Kalmar, sejlede vi næste dag 36 sm til Påskallavik, hvor vi også har været før. Det er ca 6 sm syd for Oscarshamn. De har fået udvidet havnen med flydebroer, nye bøjer m.m. og tager fint imod os gæster.

Der står en "Red Old Man" på øen lige overfor havnen. Det er en slags statue med flere historier, som man kan google sig til. Området er hyggeligt og med dejlig god plads.

Påskallavik.

Så kan de bare komme med deres vandscootere, superbrædder eller hydrofoils. – Intet slår linierne i denne dejlige jolle!

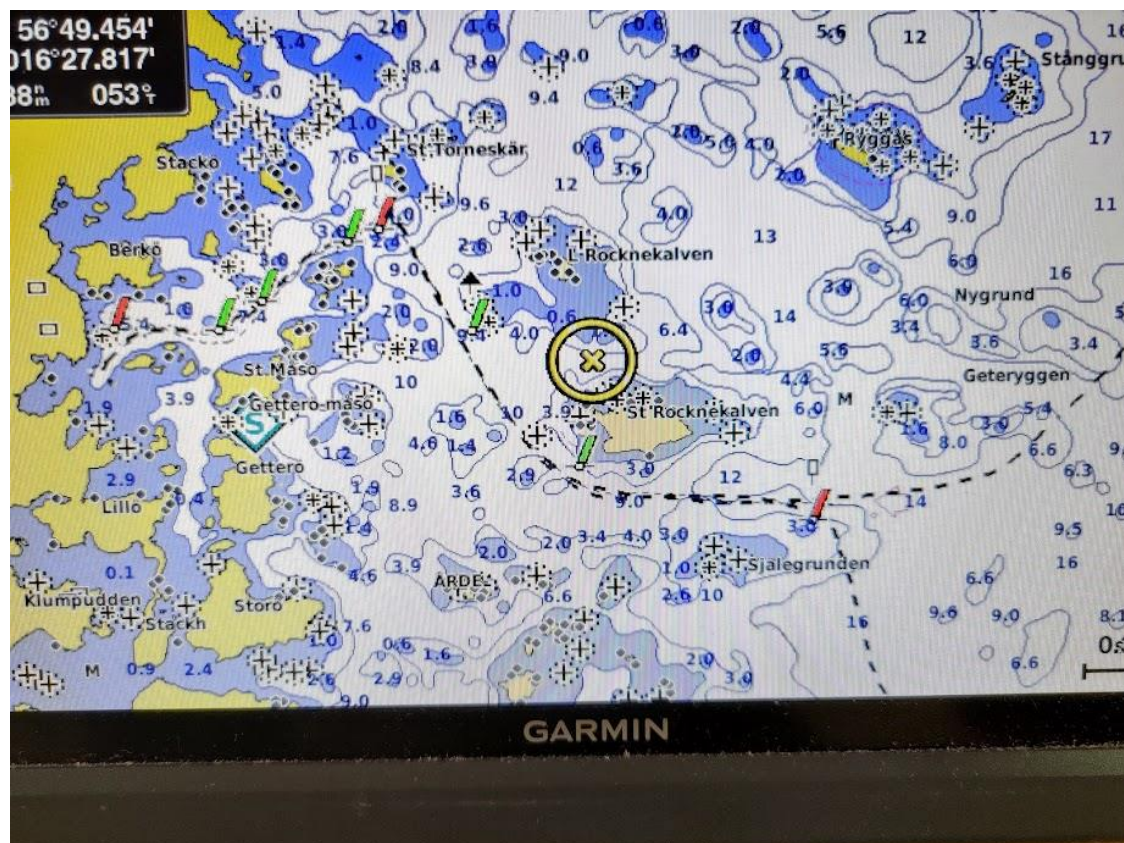

”Red Old Man”

4.7. er vinden syd og vi har besluttet ikke at tage længere nord på, for at være sikker på at nå træffet hos Walsted på Thurø. Vi havde dog ca en måned til det, så mon ikke det kunne nås. – Men vi gider ikke skynde os, så vi bliver i Påskallavik og vil afvente de vestlige vinde, der er lovet de nærmeste dage.

Næste dag var vinden SV-lig 3-4 ms og vi kunne gå for sejl et stykke inden vi fik modvind, men så kunne motoren tage over. – Det er altså nemt. – Der var både byger og sol, rigtigt dansk sommervej.

Vi sejlede dybt ind i skærgården ca 12 sm nord for Kalmar, hvor vi havde udset os en mulig ankerplads.

Et godt kig på søkortet og der åbner sig mange muligheder for ankerpladser. – (hvis vejret er godt)

Her er ankerpladsen langt inde i skærgården. – Der var mudret bund, så da vinden friskede i en byge, måtte jeg lægge det store anker ud. Der er klipper og skær over det hele...

Og dejligt idyllisk, men vandet var kun 11-12 grader C.

Vi drev den af det meste af dagen indtil vi kl. 14.40 hev ankeret op og sejlede de 12 sm til Kalmar for motor hele vejen, da vinden var svag fra SV.

Kalmar anløb vi ved 18 tiden d. 6.7. og havde fornøjelsen af at have for meget fart på ind mod kajen, hvilket resulterede i en bøjet lanterne. Heldigvis holdt den. Jeg havde sidste år skiftet den til en mere solid slags, da glasset i den forrige lanterne ikke altid holdt til gensyn med broer. Det hed sig, at agtergasten (mig) ikke havde fået strammet linen til bøjen ordentlig op. – Tja...

Udbøjning af den metalplade, hvor lanternen sad, og alt virkede igen. Presset i baglommen littede ligeså. Havnen var i øvrigt propfuld, da det nu var højsæson for svenskerne.

7.7 blev vi i Kalmar, snoldede i marinabutikken og fik lænset pengepungen på den lokale restaurant. Men så kom regnen, og bøjerne måtte holde for.

Hjemturen gik også gennem Blekinge skærgården. På vej igennem besøgte vi Kristianobel, og ankrede op flere steder i skærgården, ved broer, ved havne, som vi genså. – Hvis du googler Kristianobels historie vil du blive rystet. Det er barsk læsning.

Lige et billede fra hjemturen. Det er d. 13.7., hvor vi fandt en hyggelig bro med god plads. Det er Fölsö i Blekinge skærgården nær Karlshamn.

Ingen havnepenge, men dønninger fra forbisejlende fartøjer.

Meget flot natur.

Morgenbad i 8 grader vand. Der må køre noget meget koldt bundvand rundt i området?

På hjemturen genbesøgte vi Åhus, hvor vi i øvrigt nogle sømil fra havnen løb ind i en vindbyge med regn, hvor vi måtte have sejlet ned. – Det hylede bravt og selv små bølger sjaskede henover dækket. Men vi reddede da livet og fortøjede ved sejlklubben ved 15.30 tiden d. 16.7.

Vi skulle jo videre sydpå og nu var vinden V-NV, dog med kraftige byger, så det blev en frisk sejlads til Skillinge, hvor vi ankom efter 31,5 sm. d.17.7.

Næste dag 18.7. blev vi i Skillinge i mulet vejr og ville vente på den lovede fine vind til Abbekås. Jeg fornøjede mig med et havbad i 13 grader. Jo- vi kan godt mærke på vandtemperaturen, at vi kommer sydpå.

Den 19.7. kom med sol og varme, men squatte megen vind, der i øvrigt var imod, så de 27 sm til Abbekås stod mr. Yanmar for. – I øvrigt er Abbekås en hyggelig havn med en god restaurant lige ved havnen. – Husk at bestille bord i god tid. – Vi kom for sent!

20.7. sol og havblik. Lidt senere friskede vinden som lovet fra øst og vi havde en lækker sejlads forbi vindmøller på Kriegers Flak, Møns klint, Hjelm bugt og fortøjede i Hesnæs efter 63 sm.

Vi kom i øvrigt for tæt på klinten og kom til at ligge i et vindhul med store bølger, Ikke det mest smarte. – Så et godt råd, hold god afstand til klinten både ved østlige og vestlige vinde.

21.7. Vejret startede varmt, men diset med SØ vind 3-4 m/s. Vinden drejede senere til vest. Vi skulle handle lidt, så vi tog ind til Stubbekøbing og lagde os ved den østligste mole, hvor der var godt læ. Her blev vi de næste to dage, grundet snusket vejr og dårlig vindretning.

Nu var vi i de hjemlige farvande, som jo ikke kræver megen omtale. – 24.7. sejlede vi til Vejrø, hvor vi igen afsejlede d. 28.7. med kurs mod Marstal. Der var frisk vestlig vind og vi skulle lige have lidt højde for at kunne rette kursen mod syd. I Marstal blev vi også en dag ekstra. Da vi anløb havnen var den fyldt med store gamle træskibe, som var på fælles tur. – Smukt syn.

Mindre smukt var en sunket skonnert, der lå ved kajen og var sunket om natten. – Der manglede vist noget opsyn?

Et kedeligt syn, da vi forlod Marstal 30.7. ved 10 tiden.

Så er det, at man priser sig lykkelig for, at det ikke er ens eget skiv.

-Måske en god ide, lige at tjekke søventilerne...

Faktisk havde vi nu god tid inden træffet d. 6.8. og skulle bare drive den af i det Sydfynske øhav.

Vinden var østlig, så vi ankrede op i bugten på den vestlige side af St Svelmø med god plads og sølæ.

Efter en herlig morgen med havbad sejlede vi i løbet af formiddagen en tur til Fåborg d. 31.7. og genså vor solgte safir, der lå flot i den gamle havn med nyt rulleforstag. – Der var proppet i den gamle havn og vi måtte om i lystbådehavnen, der også var godt fuld. –

Vi blev en dag ekstra i Fåborg, forsøgte at få lappet min mobiltelefon sammen, hvilket ikke lykkedes, men kostede mig 50,00 for ulejligheden. – Den må virke delvis, til vi kommer hjem.

Den 2 og 3 august drev vi den af ved en ankerplads ved Avernakø på nordsiden i nærheden af Korshavn. Vinden var gået SSØ, så der var fint læ og dejligt varmt.

Vi havde god tid til træffet, så vi havde aftalt en bådfrokost i Fjellebroen d.4.8. med min anden bror Ole og hustru, der bor i Odense.

Det er ved at være en rutine, når vi nu er på disse kanter.

Og nu kommer det "uhyggelige":

3.8. havde vi badet flere gange i det fine vejr, og jeg havde kravlet rundt på båden og lappet lidt hist og her. Jeg begyndte at få ondt i det ene knæ og forsøgte med forbindinger, salve m.m. at lindre det. Det blev bare værre. – Det lignede en infektion. Nok havde jeg et lille sår på knæet, men det var da ikke usædvanligt. Men der skal nok ikke meget plads til, før der kan komme baktusser ind?

Det blev så bare til, at i stedet for frokosten 4.8. måtte broderen køre mig til læge, som sendte mig direkte på Odense sygehus, da infektionstal m.m. var tårnhøje. – Afsted i ambulance (uden udrykning) og fire overnatninger på sygehuset, hvor jeg blev fodret med antibiotika, skåret op i knæet, rensset ud og blev udskrevet med krykker. Først efter ca. en måned kunne jeg vende tilbage til en normal hverdag. Og så lige i sommerens bedste vejr, øv.

Datteren og Mads sejlede skivet hjem til Vordingborg og hustruen kørte mig hjem.

Der røg en familiefrokost, et par træf og et genbesøg med venner på Femø.

Jeg fik så oplevet det danske hospitalsvæsen indefra. – Det fungerer jo fint, men man skal altså have god tålmodighed.

Og med alt det i bagagen, kan man godt blive glad for, at man bor i Danmark.

shutterstock.com · 1798650442